

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7
โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น
**Educational Administration in Digital Era According to
Suppurisa-Dhamma7 in thePhrapariyattidhammaSchools
inKhonkaen Province**

พระราชวุธ ปณฺณาวชิโร (เพชรไพร)¹,
สมปอง ชาสิ่งห์แก้ว² และ พระครูสโมธานเขตคณารักษ์³
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น^{1,2,3}
**PhraRatchawut Pannavajiro (Phetprai)¹,
Sompong Chasingkaew² and Phrakhru Samothnkethanarak³**
Mahachulalongkornrajavidyalaya University KhonKaen Campus, Thailand^{1,2,3}
Corresponding Author, E-mail: Ratchawut4850@Gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสม โดยการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวนทั้งสิ้น 160 รูป/คนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตามตารางของเครซีและมอร์แกน โดยการสุ่มอย่างง่าย และการวิจัยเชิงคุณภาพใช้กลุ่มเป้าหมายจำนวน 16 รูป/คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น .97 และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างวิเคราะห์ข้อมูลโดย

* วันที่รับบทความ: 24 ธันวาคม 2561; วันแก้ไขบทความ 19 มิถุนายน 2562; วันตอบรับบทความ: 21 มิถุนายน 2562
Received: December 24, 2018; Revised: June 19, 2019; Accepted: June 21, 2019

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test และ F-test (OneWay ANOVA) วิเคราะห์ ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ ด้านการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 รองลงมา คือด้านการบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และด้านการ บริหารงานบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับ สภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าโดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีดังนี้ 1) ผู้บริหารควร ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือโดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 2) ผู้บริหารควรสร้างความรู้ ความเข้าใจ กับการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ ทันสมัย 3) ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนใช้สื่อสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ ในบทเรียน เน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ผู้บริหารควรสนับสนุน ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อพัฒนา สถานศึกษาสู่ความเป็นสากล

คำสำคัญ: การบริหารสถานศึกษา; ยุคดิจิทัล; สัปปุริสธรรม 7

Abstract

The aims of this research were: 1) to study the condition of the educational administration in the digital era according to Sappurisa-Dhamma VII (sappurisa-dhamma; qualities of a good man); 2) to compare the opinions of the administrators and teachers towards the educational administration in the educational institutions in the digital era according the mentioned dhamma; 3) to study the suggestions to develop the aforesaid administration in the Phrapariyatti-dhamma schools, General Education, in KhonKaen. This study employed the mixed methods research. The quantitative research was used to collect the data from 160 samples: the educational administrators and teachers selected based on the method of Krejcie& Morgan by the simple sampling and in this stage, a questionnaire with its reliability value of .97 and a structured interview form were used as the research tools; the statistics used were: Percentage, Mean, Standard Deviation, t-test, f-test (One Way ANOVA). For the qualitative research, 16 of samples selected by the purposive sampling and the data obtained in this stage was interpreted by the descriptive analysis.

The research results were as follows:

1) The overall statistic score of the studied condition of the educational administration in the digital era according to Sappurisa-Dhamma VII of the schools was rated a high level. The scores of the studied aspects were the same. The highest score can be seen in the general administration based on the dhamma, followed by that of the financial administration and personnel administration. The least was seen in that of the academic administration.

2) In both overall and studied aspects, the comparative statistic scores of the samples' opinions toward the aforesaid administration classified by the sample qualifications: positions, educations and working experiences were differentiated with the statistical significance level of .01.

3) The suggestions to develop the aforesaid administration in the Phrapariyatti-dhamma schools, General Education, in KhonKaen were: 1) the administrators should support the educational institutions to cooperate with other institutions by using the electronic media to develop the academic administration; 2) the administrators should create understanding and knowledge of the educational resources by using the advanced computers; 3) the teachers should manage learning and teaching with the use of the advanced information technology media to help the students understand the lessons; 4) the administrators should support, follow up and evaluate the operation according to the operational standards by using the advanced technology to develop the institutions to the international level.

Keywords: Educational Institution Administration; Digital Era;
Sappurisa-Dhamma 7

บทนำ

สภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนาที่สำคัญอยู่หลายๆ ประเด็น ไม่ว่าจะเป็นในด้านคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา ในปัจจุบันของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมในวงกว้าง ความไม่ชัดเจนในอัตลักษณ์ของการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทที่ควรจะเป็นอย่างแท้จริงประสิทธิภาพของระบบการดำเนินการด้านการบริหารจัดการและการจัดการศึกษา ที่ยังไม่มีทิศทางการพัฒนา และขาดความชัดเจนในการสร้างเอกภาพทางการบริหารให้กับกลุ่มโรงเรียนอีกทั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาไม่มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่เด่นชัดพอที่จะเป็นแนวทางของการจัดการศึกษาในบริบทพื้นที่นั้นๆ เพื่อสร้างศาสนทายาท และดำเนินการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่ชุมชนในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ (National office of Buddhism, 2010 : 1) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมเป็นพุทธศาสนทายาทที่เปี่ยมปัญญาพุทธธรรมประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัยอันเป็นพุทธบัญญัติ มีหลักพุทธธรรมนำชีวิตอันเป็นคุณลักษณะปรีดีสามัญที่พึงประสงค์ (Ministry of Education, 2010 : 12) และสามารถทำหน้าที่เผยแผ่พุทธธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และคุณภาพชีวิตของประชาชนในเชิงบูรณาการวิชาการทั้งทางธรรมและทางโลกได้อย่างดีมีวิธีการที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน (Division of Buddhist Education, 2014 : 1)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาในการนำเอาหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเรื่องสัปปุริสธรรม 7 มาบูรณาการเข้ากับการบริหารงานในยุคดิจิทัล เพื่อนำเอาองค์ความรู้ที่ได้มาเป็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาการบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน รวมทั้งสิ้น 275 รูป/คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน รวมทั้งสิ้น 160 รูป/คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครซีเมอร์แกน (Krejcie & Morgan, Cited in Boonchom, 2011 : 43) โดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample random sampling) ด้วยวิธีจับสลาก และกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพ จำนวน 16 รูป/คน โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นโดยจำแนกเป็นจำนวน 4 ด้าน ตอนที่ 3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์กลุ่มประชากรผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้ 1) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์เป็นรายข้อ (Index of Congruence : IOC)

ซึ่งได้ค่า IOC มากกว่า 0.6 ทุกข้อ 2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับประชากรที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย แล้วนำมาตรวจให้คะแนนหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาความเชื่อมั่นตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, Lee J., 1971 : 2) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .973) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่า (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) และการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's)

ผลการวิจัย

1. สภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 รองลงมา คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 และด้านการบริหารงานบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีดังนี้

1.1 ด้านการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาระบบการวัดผล ประเมินผล อย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ พัฒนาระบบประกันคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยในการแนะแนวได้อย่างเหมาะสม คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พัฒนา

ระบบข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา ให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม สามารถเข้าถึงได้ทุก
ที่ ทุกเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ พัฒนาระบบ
การเบิกจ่ายเงิน โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มความถูกต้องและแม่นยำในการเก็บ
รักษาเงิน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ จัดทำบัญชีการเงิน โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์
ที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก และบริหารจัดการงานพัสดุโดยใช้สื่อสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพใน
การจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ
บริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งเสริมการ
พัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาวิชาชีพ โดยการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน มี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ดำเนินการทางวินัย การลงโทษ โดยใช้หลักความ
ถูกต้องตามระเบียบควบคู่กับหลักคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และส่งเสริมการสร้าง
ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษามี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พัฒนาการจัดระบบข้อมูล
สารสนเทศ เกี่ยวกับผู้บริหาร ครู และบุคลากรภายในสถานศึกษา อย่างถูกต้องและแม่นยำ มี
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 พบว่า
มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดระบบการ
บริหารองค์กรด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด มีค่าเฉลี่ย
อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ บริหารสถานศึกษาตามนโยบายและแผน โดยใช้เทคโนโลยี
ที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และติดต่อประสานงานราชการ
กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล
ข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ

พัฒนาระบบเครือข่ายการศึกษาและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อส่งเสริมการทำงานร่วมกับสถานศึกษาอื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับสภาพการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ จำแนกตามวุฒิการศึกษา และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าโดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. แนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นมี ดังนี้ 1) ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษามีการประสานความร่วมมือโดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาการบริหารงานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 2) ผู้บริหารควรสร้างความรู้ ความเข้าใจกับการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย 3) ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนใช้สื่อสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียน โดยเน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 4) ผู้บริหารควรสนับสนุน ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นสากล

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีประเด็นที่สำคัญและน่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีการนำเอาสัปปุริสธรรม 7 คือ อัมมมัญญะ รู้จักเหตุ, อัตถมัญญะ, รู้จักผล, อัตตมัญญะ, รู้จักตน, มัตตมัญญะ, รู้จักประมาณ, กาลมัญญะ, รู้จักกาลปรีชาญาณ รู้จักชุมชนและบุคคลัญญะ รู้จักบุคคล มาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาทั้ง 4 ภาระงาน คือ ด้านงานวิชาการ ด้านการ

บริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งผลการวิจัยที่ได้ศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดอภิสิทธิ์ อธิปญโญ (เล็กภิญโญ) Phrapalad Aphisit Theerapanyo (Lekphinyo) (2017 : 2) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น” ซึ่งผลการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณามีเดช Suwanna Meidecha (2012 : 6) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานบุคคลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอดงหลวง จังหวัดนครสวรรค์” ซึ่งผลการวิจัยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน พบว่า มีดังนี้

1) ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนถึงมีตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกัน แต่เข้าใจในระบบการบริหารจัดการภาระงานไม่เท่ากัน ซึ่งต้องมีรูปแบบในการบริหารจัดการอย่างสามัคคีร่วมด้วยช่วยกัน และร่วมกัน ศึกษาให้เข้าใจในการนำหลักสัปปุริสธรรม 7 มาบูรณาการเข้ากับการบริหารงานเพื่อให้ภาระงานบรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณามีเดช Suwanna Meidecha (2012 : 6) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานบุคคลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอดงหลวง จังหวัดนครสวรรค์” พบว่า จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยภาพรวมแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิสิทธิ์ อธิปญโญ เล็กภิญโญ PhrapaladAphisit Theerapanyo (Lekphinyo) (2017 : 2) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น”พบว่าผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวม ซึ่งมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

2) วุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ที่แตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น มีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงอาจมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาอาจมองเห็นว่าต้องให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย และมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลกว่าครูผู้สอน จึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่ก็ยังทำงานร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตรเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บริหารยึดหลักธรรมาธิปไตย โดยเอาความถูกต้องเป็นใหญ่ มีการนำหลักสัปปุริสธรรม 7 ซึ่งเป็นคุณธรรมสำหรับนักบริหารมาบูรณาการใช้ในการบริหารภาระงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณนา มีเดช Phrapalad Aphisit Theerapanyo (Lekphinyo) (2017 : 2) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานบุคคลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอนาคู จังหวัดนครสวรรค์” เปรียบเทียบเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบุคลากรจากการศึกษาความคิดเห็นพบว่าโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดอภิสิทธิ์ ธีรปญโญ เล็กภิญโญ Phrapalad Aphisit Theerapanyo (Lekphinyo) (2017 : 2) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น”พบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตาม วุฒิการศึกษา โดยภาพรวม มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

3) ประสพการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสัปปุริสธรรม 7 มาบูรณาการใช้ในการบริหารจัดการการศึกษาไม่เท่ากัน และยังมีประสพการณ์ในการบริหารงานไม่เท่ากัน จึงทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงาน บรรลุไปตามวัตถุประสงค์เดียวกัน จะต้องหมั่นประชุมปรึกษาหารือวางนโยบาย ร่วมกันกำหนดแผนงาน

อยู่เสมอ โดยมุ่งเน้นพัฒนาส่งเสริมทักษะวิชาการและทักษะชีวิตของผู้เรียน ปฏิบัติงานโดยเคารพรักในจรรยาบรรณวิชาชีพ ใส่ใจ และมุ่งมั่นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อภาระงานของตน จึงเป็นสาเหตุให้สถานภาพด้านประสิทธิภาพการทำงาน มีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรนุช ขอพิมพ์ (Oranuch Khowpim, 2012 : 10) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาวะผู้นำตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น” พบว่าบุคลากรที่มีประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ที่ต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามประสิทธิภาพการทำงาน มีผลการปฏิบัติที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและข้อค้นพบ (Fact Findings) จากการวิจัยและการอภิปรายผลแล้วสามารถสรุปผล โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 1) ควรสนับสนุนให้ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย 2) ควรส่งเสริมให้มีการรายงานผลการบริหารการเงินโดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์อย่างเป็นระบบถูกต้องสามารถตรวจสอบได้ 3) ควรส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา 4) ควรมีการดำเนินงานธุรการโดยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มมาตรฐานการปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาอาชีพในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.2 ควรศึกษาวิจัยการส่งเสริมการบริหารงานบุคคลในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

2.3 ควรศึกษาวิจัยการบริหารเชิงรุกในยุคดิจิทัล ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

องค์ความรู้ใหม่

1.1 การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกระบวนการบริหารงานเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยกับการบริหารงานวิชาการอย่างเหมาะสม คุ่มค่า อย่างมีประสิทธิภาพ โดยบูรณาการเข้ากับหลักสัปปุริสธรรม 7

1.2 การบริหารงบประมาณในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกระบวนการบริหารงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อเพิ่มความถูกต้องและแม่นยำในการเก็บรักษาเงินโดยบูรณาการเข้ากับหลักสัปปุริสธรรม 7

1.3 การบริหารงานบุคคลในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกระบวนการบริหารงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลโดยการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาวิชาชีพ โดยการสร้างขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา โดยบูรณาการเข้ากับหลักสัปปุริสธรรม 7

1.4 การบริหารงานทั่วไปในยุคดิจิทัลตามหลักสัปปุริสธรรม 7 เป็นกระบวนการบริหารงานเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปโดยจัดระบบการบริหารองค์กรบริหารสถานศึกษาตามนโยบายและแผนพัฒนาระบบเครือข่ายการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยบูรณาการเข้ากับหลักสัปปุริสธรรม 7

Reference

- Cronbach. Lee J. (1971). *Essentials of Psychological Testing*. (4th ed.). New York: Harper & Row.
- Division of Buddhist Education. (2014). *Practiced-Work Instruction Book of Dhamma School*. (2014). Faculty of General Study 2557 B.E. Bangkok: National Office of Buddhism.
- Krejcie & Morgan. (2011). *Cited in BoonchomSrisaad.Introduction to research*. (9thed). Bangkok: Suweriyasarn.
- Ministry of Education. (2010). *National Education Act. 2542 B.E. and the Additional Amendment*. Bangkok: S.R. Printing Mass Products.
- National office of Buddhism. (2010). Strategic Plan and Developing Plan for the Education of Dhamma Schools. *Online*. Retrieved September 30, 2018. from: <http://www.onab.go.th>
- Oranuch Khowpim. (2012). *Leadership Accordance with Sappurissa Dhamma 7 of the director of Dhamma Schools in Dhamma Schools*,

Faculty of General Study in KhonKaen Province. Master Degree Thesis. Graduate School: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Phrapalad Aphisit Theerapanyo (Lekphinyo). (2017). *The Study of Leadership of Manager Andeducational Personnel Accordance with Sappurissa Dhamma 7 in Dhamma Schools, Faculty of General Study in KhonKaen Province.* Master Degree Thesis. Graduate School: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.

Suwanna Meidecha. (2012). *Work Management Accordance with Sappirisadhamma 7 of Educational Director, Tadsi District, Nakhonsavan Province.* Master Degree Thesis. Graduate School: Mahachulalongkornrajavidyalaya University.